

ת"פ 29751/08/20 - מדינת ישראל נגד מהנד מוזפר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 29751-08-20 מדינת ישראל נ' מוזפר

לפני בעניין:	כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא המאשימה	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז י-ם (פלילי)
נגד	הנאשם	מהנד מוזפר ע"י ב"כ עו"ד אשרף חסן

גזר דין

- ביום 5.5.2021 הורשע הנאשם, במסגרת הסדר טיעון ועל-יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") וכן תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 1274(1) בחוק המוזכר.
- לפי האישום המתוקן שהוגש במסגרת ההסדר, ביום 13.11.2019 עסק השוטר חלים נאסר (להלן: "השוטר") בפעילות אכיפה והכוונת תנועה ליד שכונת בית חנינא בירושלים. סמוך לשעה 15:15, הבחין השוטר בנאשם רכוב על אופנוע ונוסע על המדרכה במטרה לעקוף פקק שהיה בכביש, ותוך כדי שהוא מבצע עבירת תנועה. השוטר הורה לנאשם לעצור בצד ולמסור את פרטיו. לאחר שעשה כן, נכנס השוטר לניידת המשטרתית לטובת אימות זהותו של הנאשם באמצעות המחשב שבניידת וגם לצורך רישום דו"ח תנועה. בעת שהשוטר יושב בניידת, הוציא הנאשם את מכשיר הטלפון שלו, נצמד לחלון השמאלי-הקדמי של הניידת וצילם את השוטר, את פנים הניידת ואת המחשב המשטרתית. השוטר שחשש שמא הנאשם יצלם את החומרים המופיעים על המסך של המחשב, ביקש מהנאשם כי יחדל מצילום פנים הניידת וכי יעבור לצידה השני. בתגובה לכך, ניגש הנאשם לשמשה הקדמית של הניידת תוך שהוא ממשיך לצלם. השוטר יצא מהניידת, והורה לנאשם בשנית להתרחק ממנה, כשהוא מפנה את הנאשם לנקודה קרובה ממנה יוכל לעמוד ולצלם כרצונו.
- כמו כן, השוטר ביקש מהנאשם את מכשיר הטלפון הנייד שלו, אולם זה סירב למסור אותו. בשלב זה הודיע לו השוטר, כי החליט לעצור אותו, הוא לקח ממנו את המכשיר והכניסו לניידת. כתוצאה מכך, התגודדו עוברי אורח רבים מסביב. הנאשם יצא מהניידת בניגוד להוראת השוטר. ואולם, זה הורה לו לחזור ואחז בחולצתו במטרה להחזירו אליה, אבל הנאשם סירב והתנגד לכך. אחד מעוברי האורח, הניח את רגלו כמכשול מאחורי רגליו של השוטר, וכי אז הנאשם דחף אותו והשוטר נפל. הנאשם התנפל על השוטר, ריתק אותו לקרקע בכוח, חבט בו באגרוף וסטר לו. כשניסה השוטר לקום, קפץ עליו הנאשם פעם נוספת, בעודו לופת אותו בצווארו ומפיל אותו לקרקע ותוך שהוא אווז בראשו של השוטר ומכה אותו. עדת ראיה שנכחה במקום, התקשרה למשטרה על מנת לדווח על שוטר במצוקה. בעקבות הדיווח, הגיעו מספר שוטרים למקום אשר זיהו את ההתקהלות סביב השוטר, תפסו את הנאשם, אזקו אותו והעלו אותו לניידת. כתוצאה

מהתקיפה, נגרמו לשוטר חבלות בגבו ובמרפקו אשר הצריכו הגעה למיון.

- (4) במסגרת הסדר הטיעון הוסכם, כי המאשימה תטען שהעונש הראוי הוא ששה חודשי עבודות שירות וכי הנאשם יהיה חופשי בטיעונו לעניין העונש. עוד הוסכם, כי המאשימה תציג במהלך הטיעון לעונש סרטון שמתעד את האירוע.
- (5) בדיון מיום 5.5.2021 ניתנה הוראה לשירות המבחן וגם לממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר להגיש חוות דעת. ביום 20.1.2022 הוגש תסקיר וביום 27.2.2022 הוגשה חוות דעת.
- (6) הצדדים טענו לעונש ביום 7.3.2022. במסגרת טיעוניה, המאשימה הגישה את הסרטון (מוצג ת/1), תדפיס של הרישום הפלילי (מוצג ת/2), עותק של קבלה (מוצג ת/3) וגם הצהרת נפגע עבירה (מוצג ת/4). נפגע העבירה (השוטר) נשאל על-ידי הסניגור שתי שאלות בחקירה נגדית. זה המקום לציין, כי במהלך הדיון נטען על-ידי ההגנה, כי קיים סרטון נוסף (חלק נוסף של סרטון המאשימה) שמתעד את המפגש בין השוטר לבין הנאשם וכי ההסכמה בין הצדדים להגשת סרטון מתייחסת גם לחלק זה. התברר בדיון, כי נושא זה שרוי במחלוקת, בפרט - מה הוסכם בין הצדדים, למרות שבהודעתם לבית המשפט (ש' 9, ע' 3) הודיעו אז כי הם מסכימים להגשת שני סרטונים. בכל אופן, בסוף הדיון ניתנה שהות לבא-כוח הנאשם לבוא בדברים עם המאשימה בנושא זה ולהגיש הודעה מתאימה עם הסרטון הנוסף. ברם, מאז לא הוגש דבר.

תסקיר שירות המבחן

- (7) הנאשם בן 22, רווק. בן למשפחה ברוכת ילדים. משפחתו תומכת בו. סיים 12 שנות לימוד, אך על רקע משבר זוגיות לא השתלב באקדמיה וסובל מאז גם מחוסר יציבות תעסוקתית. הוא תיאר תחושת דכדוך. האירוע מושא האישום התרחש לדבריו על רקע משבר הזוגיות האמור וגם בהינתן העובדה שזה היה יומו הראשון בעבודה כשליח. הנאשם הפציר בשוטר שלא ירשום לו דו"ח, אך האחרון סירב וכי אז הנאשם התחיל לצלם אותו מאחר וזו הייתה תופעה חברתית בסביבתו לצלם שוטרים ולהעלות תיעוד זה ברשתות החברתיות. הנאשם נטל אחריות חלקית מאחר ולדבריו השוטר נהג כלפיו בתוקפנות, התיז עליו גז פלפל והעליב אותו. אין זו העבירה הפלילית הראשונה שמבצע הנאשם.
- (8) התסקיר גורס, כי נוכח נטילת האחריות החלקית, לצד הקשיים הרגשיים עמם הנאשם מתמודד וחוסר היציבות התעסוקתית, כל אלה מהווים גורמי סיכון להישנות עבירות בעתיד. מנגד, הוא הביע חרטה על המעשה ואמפתיה כלפי השוטר, הוא אף התנצל כלפיו. בנוסף, הנאשם הביע נכונות להשתלב בתוכנית של "צדק מאחיה" וגם לקבל ליווי והכוונה מטעם קידום נוער. כל אלה מהווים גורמי סיכוי לשיקום. התסקיר ממליץ, כי בנסיבות העניין, להימנע מהשתת מאסר בפועל, אך נוכח חומרת העבירה, ריצוי העונש יבוצע באמצעות עבודות שירות, לצד ענישה הרתעתית צופת פני-עתיד ופיצוי למתלונן. כמו כן, ממליץ התסקיר על צו מבחן פיקוחי למשך חצי שנה.

חוות דעת של הממונה

- (9) נוכח עמדתה העונשית של המאשימה, כאמור, הוכנה חוות דעת לבחינת ההיתכנות לריצוי עונש באמצעות

עבודות שירות. כעולה מחוות הדעת מיום 27.2.2022, מצא הממונה את הנאשם כשיר ומתאים לעבודות אלו.

תמצית טענות הצדדים

- (10) המאשימה עמדה בטיעוניה על חומרת האירוע בו היה מעורב הנאשם עת הפריע לשוטר במילוי תפקידו וכן תקף אותו בתוך כך בנסיבות מחמירות. המאשימה גורסת, כי מתחם הענישה ההולם בנסיבות העניין נע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועד 21 חודשי מאסר בפועל. המאשימה עותרת להשתת עונש שיחיד לנאשם את גבולות המותר והאסור. היא עותרת להשתת ששה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.
- (11) הנאשם - באמצעות בא-כוחו עו"ד א' חסן - פתח את טיעונו לעונש, בכך שאין שום הצדקה לפגוע באיש חוק. ואולם, לדבריו, האירוע מושא האישום התחיל בהתגרות מצד השוטר כלפי הנאשם. השוטר כעס על הנאשם מאחר וזה החל לצלם אותו שעה שאין כל איסור בחוק לצלם שוטרים. השוטר הוא זה שהפגין כוחניות כלפי הנאשם והחל לדחוף אותו, התיז עליו גז פלפל ואדם אחר שם רגל לשוטר דבר שהביא לפילתו. משם, התפתחו הדברים כמתואר באישום. לפיכך, גורס הנאשם שיש להתחשב בנסיבות אלו ולנהוג בו במידת הרחמים. בנוסף, הנאשם עותר להיצמד להסדר הטיעון שבו התחייבה המאשימה לעתור רק להשתת עונש של שישה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, אך לא לרכיבי ענישה נוספים. בכל אופן, לעניין הנזקים כביכול שנגרמו לשוטר, אין להם כל זכר בדו"ח הפעולה שלו או בהודעתו במשטרה. הנאשם מבקש להתחשב בנסיבותיו האישיות כפי שפורטו בתסקיר. לעניין עברו, דובר בקביעה כי ביצע עבירה אך ללא הרשעה. הנאשם גורס כי עונש של חודש עבודות שירות, הוא מאזן בין מכלול הנסיבות.
- (12) גם הנאשם עצמו דיבר לפניו בדיון מיום 7.3.2022. הוא הביע התנצלות על מה שאירע ולדבריו זה לא היה אמור לקרות. הנאשם מסר גם כי התנצל בפני השוטר בתחנה. לדבריו, השוטר התנהג כלפיו בצורה לא יפה. לנאשם יש קשרי חברות עם שוטרים רבים.

דין והכרעה

- (13) לפי סעיף 40ב בחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל. סעיפים 40ג(א) ו-40ג(ב) בחוק האמור, עניינם בהתאמה קביעת מתחם העונש ההולם ובאילו שיקולים יתחשב בית המשפט, וגם מיקום עונשו של הנאשם במתחם זה, זאת גם בהתחשב בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה.
- (14) הערכים המוגנים: לעניין העבירה של הפרעה לשוטר - הערכים המוגנים הם שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי, והאיסור בא להבטיח את יכולתם של אנשי המדים לבצע תפקידם האכיפתי ללא מורא זולת מורת הדין. לעניין עבירת האלימות - הפעלת אלימות היא מעשה אסור בדיון, פסול חברתית וגם מכוער, שפוגע בביטחון האיש והבסיסי של הקורבן, שלווה נפשו ושלמות גופו, כל זאת לצד העלבון וההשפלה שיכולים גם ללוות מעשה זה ולגרום לפגיעה רגשית ונפשית אצל הקורבן. נכון, כל מעשה ומעשה נבחן לגופו, ונסיבות מקרהו של פלוני מובחנות מנסיבות מקרהו של אלמוני. ואולם, כמכלול, "יש לעקור מן השורש את נגע

האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות" [ע"פ 8991/10 יעקב מכבי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (27.10.2011)]. עוד על הצורך בענישה מרתיעה להתמודדות עם נגע האלימות, ראו והשוו: ע"פ 6277/20 קנאו דניאל היילי נ' מדינת ישראל, פסקה 36 (24.3.2021); ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (16.8.2007).

(15) עבירת האלימות עולה בחומרתה כאשר מדובר בתקיפת אנשי מדים תוך מילוי תפקידם לשמירה על ביטחון הציבור והסדר הציבורי. תקיפת שוטר תוך שהוא ממלא את תפקידו הציבורי, היא גם פגיעה באושיות שלטון החוק. על כך נאמר: "מעשיהם של המערערים, שכללו איומים ותקיפה של שוטרים הממלאים תפקיד ציבורי על פי דין, הינם בבחינת התנהגות פלילית חמורה ושלוחת כל רסן אשר קוראת תיגר על אושיות שלטון החוק תוך התעלמות מופגנת מנורמות ההתנהגות הראויות שיש להקפיד עליהן" [ע"פ 8704/08 סמי הייב נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (23.4.2009); ראו גם: 9878/09 מדינת ישראל נ' רמי מוסא (20.9.2010)]. בע"פ 3236/98 מוחי אבו דריס נ' מדינת ישראל (28.7.1998), נאמר בין היתר:

"השופט המלומד הצביע על חומרתן היתירה של העבירות בהן הורשעו הנאשמים. אכן - כך כתב השופט המלומד - פציעותיהם של השוטרים לא היו חמורות, ובידי הנאשמים לא היו כלי חבלה, אך מנגד: "מה שנראה בעיני חמור ומחריד כאחד הוא עצם הרעיון שאזרחים מרשים לעצמם לתקוף שוטרים במהלך מילוי תפקידם, לא בשל מעשה התגרות או מעשה בלתי חוקי שעשו השוטרים, אלא בשל עצם העובדה שהשוטרים רצו לבצע את תפקידם. שוטרי משטרת ישראל נמצאים בחזית המאבק בפשע, לרוב בגופם ממש. לעתים הם מסכנים את חייהם ברצותם למלא את תפקידם כראוי. ביקורת שגרתית של שוטרי סיור ביחס למכונית חשודה היא דבר יום ביומו, ואין להעלות על הדעת שינסו להפריעה באמצעים אלימים הפוגעים בגופם של השוטרים ומסכנים את בריאותם"

(16) אשר לנסיבות ביצוע העבירות: כאמור, הנאשם הודה כי לאחר שנסע עם רכבו על המדרכה כדי לעקוף פקק תנועה, השוטר ביקש ממנו לעצור בצד והחל בהליך רישום דו"ח. בתוך כך, הנאשם החל לצלם את השוטר ואת פנים הניידת. לאחר מכן, החל דין ודברים בינו לבין השוטר, במסגרתו סירב למסור לו את מכשיר הטלפון, ולאחר שנכנס לניידת בהוראת השוטר שעצר אותו, הוא יצא ממנה וסירב להיכנס דבר שהביא את השוטר לאחוז בו מחולצתו תוך שהנאשם ממשיך בסירובו. הנאשם הודה כי דחף את השוטר שנפל (לאחר שאדם אחר שנכח במקום שם רגל מאחוריו), וכן הודה כי התנפל על השוטר, ריתק אותו לקרקע בכוח, חבט בו באגרוף וסטר לו. יותר מזה, כאשר ניסה השוטר לקום, קפץ עליו הנאשם פעם נוספת "בעודו לופת אותו בצווארו ומפיל אותו לקרקע, ותוך שהוא אוחז בראשו של השוטר...ומכה אותו".

(17) תהיתי כיצד פעולת אכיפה רגילה ופשוטה של רישום דו"ח תנועה התדרדרה במהרה לאירוע אלימות ולמצב שבו שוטר חש מצוקה (סעיף 12 בכתב האישום). אין מחלוקת, כי הנאשם ביצע עבירת תנועה, ולמעשה, אין כל טענה של ממש בפיו כנגד פעולת השוטר ברישום הדו"ח. הנאשם הודה באישום המתקן, כי צילם את הניידת מבפנים (סעיף 4 בכתב האישום). בתסקיר צוין מפי הנאשם: "צילם את השוטר מפני שמדובר בתופעה חברתית בסביבתו, של צילום שוטרים והעלאת הסרטונים לרשתות החברתיות". גם אם אין איסור בדין לצלם שוטר כפי שטוען הנאשם, אך באותה מידה, יש להישמע גם להוראות שוטר ובפרט עת אלה נועדו לשמירה על הסדר הציבורי, ומכל מקום, אין להתיר להפריע לשוטר במילוי תפקידו. כפי שניתן להבין מהאישום (סעיף 5),

השוטר חשש שהנאשם יצלם את החומרים שבמסך המחשב המשטרתי אשר מצוי בתוך הניידת. השוטר כזכור, ביקש את הטלפון מהנאשם וזה סירב למסור אותו, וכי אז החליט הראשון לעצור את האחרון ולקח ממנו את מכשיר הטלפון שלו. אירוע האלימות התפתח רק לאחר מכן.

18) לא אחד, ואיני קובע מסמרות בכך, מאחר ולא נשמעו לפני עדויות הצדדים ולא את סיכומיהם המשפטיים, אך נראה לכאורה כי החלטת השוטר לעצור את הנאשם חרף עיכובו לחקירה, הייתה חפזה מדי בנסיבות העניין וניתן לחלוק עליה במישור המשפטי המתאים. למרות זאת, ההתפתחויות שלאחר מכן, ובעיקר, התנהגותו הפיזית של הנאשם כלפי השוטר אינה הולמת ולא עולה בקנה אחד עם כל הקושי או הקשיים הכרוכים לכאורה בהחלטת השוטר לעצור אותו. לפי עובדות האישום שבו הודה הנאשם, ניתן להתרשם כי בתחילת האירוע הייתה התגרות מסוימת מצד הנאשם כלפי השוטר עם צילום וצילום פנים הניידת. בכל אופן, גם אם הוא רצה למחות על התנהגות השוטר אשר רצה לרשום לו דו"ח תנועה, הרי התנהגותו בהמשך, וכפי שניתן להתרשם מתיעוד האירוע שהוגש (מוצג ת/1), הייתה אלימה ובריונית באופן מובהק. הוא הפיל את השוטר, סטר לו, לאחר מכן קפץ עליו, לפת אותו, הפילו שוב והרביץ לו, הכל לעיני רבים. אין להשלים עם התנהגות פסולה זו.

19) לפי הצהרת נפגע עבירה שהוגשה (מוצג ת/4), עקב האירוע נגרמו לשוטר עוגמת נפש, זאת לצד חבלות וכאבים בחלקי גופו, גב תחתון, כתפיים, צוואר ושתי רגליו. נוכח זאת, הוא נזקק לסדרת טיפולים פרטיים בעלות 800 ₪ (מוצג ת/3). השוטר הצהיר גם כי אחד מעוברי האורח צילם אותו חבול ופרסם את התיעוד ברשתות לשם ביזוי. עוד לדבריו, נגרם נזק לשעון יד שלו שרצועתו נקרעה ואבד במהלך האירוע. שווי השעון 900 ₪. לעומת חבלות הגוף שמוזכרות באישום, לעניין השעון ושווי, לא ברור די-הצורך מדוע אין לאלה התייחסות בדו"ח הפעולה של השוטר או בהודעתו סמוך לאחר האירוע, כפי שטוענת ההגנה. בדיון לפני, הסביר השוטר כי התמקד אז בנסיבות האירוע וענה רק על מה שנשאל (ש' 8-11, ע' 12). כך או אחרת, יש ליתן את הדעת למידת הנזק הלא-ממוני שנגרם לשוטר בנסיבות העניין.

20) בכל אופן, התנהגות הנאשם חמורה ומסוכנת. הוא התנהג כלפי השוטר ללא מרות או מורא מאימת הדין. השוטר מילא את תפקידו לכוון את התנועה ולאכוף את סדרה. הנאשם הודה כי ביצע עבירת תנועה, אשר לפי נסיבותיה, הוא העמיד את עוברי הדרך ואת עצמו לפני סיכון לפגיעה בנפש (נסע עם רכבו על המדרכה), התנהלות פסולה כשלעצמה. גם אם נניח שהנאשם קָבַל על התנהגות השוטר כלפיו (יחס לא נעים, לא אדיב, לא מכבד וכו'), הרי הפתרונים לאמור מצוי במישור המשפטי המתאים, ולא באמצעות התנהגות בריונית, תוך גם ביזוי השוטר אל מול עיני רבים.

21) מדיניות הענישה הנהוגה: נראה כי מנעד הענישה הוא רחב מאוד ונע בין מספר חודשי מאסר ברף התחתון ועד 18-20 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

[ראו והשוו: רע"פ 4648/21 בנימין פרידמן נ' מדינת ישראל (6.7.2021); רע"פ 89/19 פלוני נ' מדינת ישראל (10.1.2019); ע"פ 8/16 אברהמים חירי נ' מדינת ישראל (16.8.2016); רע"פ 2065/14 מחמד אבו מדיגם נ' מדינת ישראל (9.6.2014); ע"פ 6040/13 מדינת ישראל נ' בחוס נעמאן (19.3.2014); רע"פ 6544/08 שלום ברדוגו נ' מדינת ישראל (28.7.2008); רע"פ 2324/05 יניב פרץ נ' מדינת ישראל (16.6.2005); ע"פ (המחוזי - ים) 28206-03-19 אייל טובול נ' מדינת ישראל (29.5.2019); ע"פ (המחוזי - ים) 44062-10-16 פלוני נ']

מדינת ישראל (1.3.2017); עפ"ג (המחוזי - חיפה) 5020-03-15 ירון וייס נ' מדינת ישראל (15.10.2015)

- (22) חשוב להזכיר גם, כי לפי סעיף 274 בחוק העונשין, בו הורשע הנאשם, ונוכח חומרת העבירה, המחוקק מצא לקבוע גם עונש מינימלי, וכך לשון הסעיף: "התוקף שוטר והתקיפה קשורה למילוי תפקידו כחוק ונתקיימה בו אחת מאלה, דינו - מאסר עד חמש שנים ולא פחות משלושה חדשים".
- (23) במקרה לפנינו, לפי ההסדר, המאשימה התחייבה לעתור רק לשישה חודשי מאסר שירוצו באמצעות עבודות שירות. עתירת המאשימה למאסר מותנה ופיצוי למתלונן עלו רק בטיעונים לעונש. כאמור, בא-כוח הנאשם חולק על כך ומבקש להיצמד להסדר.
- (24) ובכן, לעניין רכיבי העונש הנוספים לכאורה, יש טעם רב בטיעוני ההגנה בנדון. מצד אחד - הפרקליטות הגישה הסדר טיעון כתוב. יש להניח שהוא משקף היטב את רצון הצדדים ועל-בסיסו הנאשם גיבש את החלטתו להודות באישום במסגרת הסדר. מצד שני - כידוע, בית המשפט אינו כבול להסדרי טיעון שמושגים בין הצדדים.
- (25) בשקלול של האמור, סבורני כי מתחם הענישה ההולמת ביחס לעבירות מושא האישום נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל לצד פסיקת פיצוי. אסביר.
- (26) לעניין הענישה המותנית צופת פני-עתיד, כאמור אין לה זכר בהסדר ולכן מוצא לכבד אותו כלשונו, על מה שיש בו ועל מה שאין בו, ולא להטיל עונש זה. לעניין הפיצוי למתלונן לעומת זאת, הגם שרכיב זה אף הוא אינו מוזכר מפורשות בהסדר, אך נראה שיש לו התייחסות בסעיף 5 בהסדר, באופן זה שאין בו כדי למנוע הגשת הצהרת נפגע עבירה לפי סעיף 18 בחוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001. לפי הסעיף המוזכר, נפגע עבירה זכאי למסור הצהרה בכתב לגוף החוקר או לתובע, "על כל פגיעה ונזק שנגרמו לו בשל העבירה, לרבות נזק גוף, נזק נפשי או נזק לרכוש". עוד לפי הסעיף, מסר הנפגע הצהרה כאמור, זכאי הוא שהתובע יביא את הצהרתו לפני בית המשפט בדיון בעניין גזר דינו של הנאשם.
- (27) ללמדך, כבר עם כריתת ההסדר, המאשימה כבר הצהירה על רצונה להגיש, ככל שתחפוץ בכך, הצהרת המתלונן כניזוק. המאשימה הגישה הצהרת נפגע עבירה כאמור, המצהיר התייצב לדיון ושאל על-ידי הסניגור, כך שניתנה לנאשם הזדמנות ראויה להתגונן מפני הצהרה זו. נזכיר עוד, ההגנה שעתרה להיצמד להסדר, לא ביקשה לחזור בה ממנו עת עתרה המאשימה לרכיבי הענישה הנוספים.
- (28) נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם הוא בחור צעיר יחסית בגילו (בן 24 כיום, ובן 21 במועד ביצוע העבירה). הוא נטל אחריות על מעשיו ללא הצורך בשמיעת עדים, לרבות עדות השוטר המותקף, על כל החיסכון בזמנם של הצדדים וזמנו של בית המשפט. הוא הביע לפני את התנצלותו על המעשה וכך גם לפני השוטר. כיום הוא עובד לפרנסתו. התסקיר עמד על רקע נתוניו של הנאשם במועד ביצוע העבירה (משבר זוגיות ותחילת עבודה חדשה). לזכותו יש לזקוף גם את נכונותו לתהליכי השיקום שהוצעו בתסקיר.
- (29) מנגד, לחובתו יש ליתן את הדעת על כך ששנה לפני האירוע, נקבע בבית המשפט שהוא ביצע עבירת גניבה ללא הרשעה (מוצג ת/2). ללמדך, כי כבר ניתנה לו ההזדמנות על מנת שלא להסתבך עוד בפלילים. יותר מזה, לחובתו יש לזקוף את עברו התעבורתי, ממנו עולה כי גם לאחר ביצוע עבירת התנועה מושא האישום,

הוא הורשע בשתי עבירות תעבורה נוספות (בחודש 12/2019 ובחודש 01/2020). התנהגות זו יש בה, בעיני, הבעת זלזול מצד הנאשם בדיני התעבורה בפרט, ובכלל - בחוק.

(30) בהתחשב בכל אלה, קובע בזאת כי יש למקם את עונשו של הנאשם בגבול השליש התחתון של המתחם.

סיכום

(31) לאור האמור, משית על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) שלושה וחצי (3.5) חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות. לפי חוות הדעת של הממונה, העבודות ירוצו ב-"גבעת התחמושת-המרכז למורשת מלחמת 6 הימים". מועד תחילת העבודות הוא 14.6.2022. על הנאשם להתייצב ביום זה עד השעה 08:00 במשרד הממונה על עבודות השירות בבאר שבע לתחילת ריצוי עונשו. מובהר בזה, כי הפרת הוראות הממונה ואי-עמידה בכללים שנוגעים לריצוי עבודות השירות עלולים להביא להפקעת העבודות ולהמרת העונש בעונש מאסר של ממש.

(ב) הנאשם יפצה את השוטר חלים נאסר (עד התביעה 2) בסך 3,000 ₪. סכום זה יופקד בקופת בית המשפט עד יום 14.6.2022. באחריות המאשימה לעדכן את השוטר בהכרעה זו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

המזכירות תעביר עותק של גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ח' אייר תשפ"ב, 09 מאי 2022, בהעדר הצדדים.